

בגמר ישיבת הועד הפועל הציוני הסדור יצאתי לח'יפה.

הגעתי לח'יפה ב-6:00 ומיד היתה לי פגישה עם ועדת הפעולה ובאי-כוח הקריות בעסקי זבולות. געדרו באי-כוח קרית מוצקין (שסענו לי אח"כ שלא קבלו הזמנה לישיבה זו בזמנה).

השאלה שעמדה לדיון היתה סועצות מקומיות בקריות, התאחדות הקריות לעיריית יהודית נפרדת או הצטרפות כל הקריות לעיריית ח'יפה.

דוד הכהן, בשם קרית חיים, הודיע שהקרית עדיין לא קבעה עמדה. הרוב נוטה להקים עיר-מפרץ, כדוגמת תל-אביב. יש חשש שכל קריה תעשה שבת עלצמה, גם מבחינת הסירותים דבר זה לא יתכן. הקריות כשלעצמן לא תפתורנה שאלות הביוב והתחבורה. מתוך חשבון פוליטי יש צורך להסתמך לח'יפה, אולם רצוי לשמור גם על עצמאות פנימית כדוגמת הדר הכרמל.

ד"ר קנוק, בשם קרית ביאליק, התאונן שבטען השנה שנו כמה פעמים לסוכנות בשאלה הסוניציפיאלית ולא קבלו תשובה. הם קיימים בתור אגודה קואופרא-טיבית. במרס, 1939, החליטו לא לשנות את הסטאטוס הקיים. החלו להשתדל בדבר יסוד סועצה כקומית. אין הם רוצים להיות חלק של עיר הכפרץ, כי הקריה שלהם התפתחה יפה, ועל ידי ההתאחדות עם שאר הקריות הם חוששים שיסבילו מבחינה כספית. קרית ביאליק היא קטנה וקרית חיים היא גדולה, כשהם יתאחדו לא תהיה לקריה שלהם שום השפעה, מלבד זה קרית חיים עסוקה חובות והם חוששים שדבר זה ישפיע לרעה על שאר הקריות. יש גם הבדל בהשקפות הסוניציפאליות. הם מסכימים לוועד משותף בשביל הקריות לענינים המשותפים, אבל הם היו רוצים להשאר עומדים ברשות עצמם. על סיפוח לח'יפה לא דנו כלל. אם יש צורך פוליטי, הם יהיו סוכנים להסתמך לח'יפה.

אברהם, בא כוח שני של קרית ביאליק, קובע שיש סיעות חשובות בקריה הסתנגד לרוב. לדעת המיעוט יש להקים עיר עברית מאוחדת. הקריות הוזנחו על ידי עיריית ח'יפה (סרגולין מוחה), גם ועד הקהלה מזניח אותם (לוי מוחה). המיעוט אינו פוחד מהחובות של קרית חיים, כי אפשר גם לאחר ההתאחדות ליחידה סוניציפיאלית אחת להשאיר את האגודות הקואופיראטיביות כמו שהן עכשיו. הוא התאונן על חוסר דירקטיביות מהמוסדות המרכזיים. קפלן ביקר פעם בח'יפה בענין זה ולא שמעו מסנו עמדה ברורה ולא הסכים, לפי שעה, למועצה נפרדת.

אלכרג, בא כוח שלישי של קרית ביאליק השייך לרוב, מודיע שאין הרוב בעד מועצה נפרדת בכל תנאי. אם המוסדות יחליטו שיש להצטרף לח'יפה יקבלו את דעת המוסדות.